

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

regis se manibus explicuit. Et cum deinde dicta factis
essent comprobanda, implere fidem comes constituit:
quanuis multi malè de rege diuinarent, quòd semèl ac-
ceptum oppidum nunquam relinqueret. Præstantiorem
tamen ille duxit regis fidem, quam fabulas cæterorum.
Nec longè erat rex cum expedito agmine, visus etiam
per vim posse extorquere, si fidem negaretur. Comes op-
pidum tradere constituit in regis potestatem. Oppidani
scientes quid ageretur, comiti prædixere, videret quid
ageret: Semèl se regi sacramenta præstantes, non facile
retrocessuros. Ille pignoris sacramentum, non iusti do-
minij, tradere iussit. Rex, accepto oppido, iussit profun-
dissimo cingi fossato, quod hodiè quoq; cernitur: murum
sustolli, & vicinum montem fossatis ambiri: vt facile
appareret, quid in animo gestaret. Comes cum contuto-
ribus dictam pecunia summam circa finem anni depro-
mere paratus, restitutionem oppidi poposcere: sed rex
auerfatus, nullas aures præbuit: semper causas texens
ex causis, cur non oporteret. Facile enim tergiuersatur,
qui potentia antecellit.

CAPVT XXVII.

Interim regina, velut omnium ignara, descendit ex
regni, mediã se volens interponere regi comitique, vt
omnia tranquillo more transigantur. Venit Slesuicum,
& euocata in occursum domina, relicta ducum matre
paruulorum, ostendit se non probare factum regis, quòd
comiti in re tanta aduersaretur: se esse, quæ paci &
trâquillitati omnium studeret: facile se, si sibi fides ha-
beatur, effecturam, vt omnia ex sententia gerantur:
opus esse imprimis in oculis Danorum illa specie, quare-
gina cum ducum matre in omni concordia & vnanimi
sententia & viderentur, & crederentur: In quam

rem nulla maior fieri posset ostensio, quam si arcem Got-
torpe illi, vel ad horam permitat: tum facile Danorum
proceres, ubi eam concordiam cernant, cessuros amba-
rum voluntati, ut omnia deinceps fiant ex sententia du-
cis foeminae. Quid faceret mulier sensata, illis in angu-
stijs deprehensa? Vndiq; se maiori cernebat potentia
vallari. Si renitatur, posse cogi, & magnum inde bellum
exarsurum, in quod exiles illi erant vires: Itaq; cessit
voluntati regina, eam sinens ingredi arcem memora-
tam. Adhuc tamen spem omnem non posuit ex fide rem-
geri. Ferunt reginam, cum ingrederetur arcem, in ma-
gna turri laeuorsum, facta cruce, exosculatam, cum ni-
hil diceret: Deinde, ubi claues poposcit, ad mensam
consedit cum duce foemina. Ibi quidam ex ministeriali-
bus reginae, in aurem ei loquebatur: & praeceptum ab
ea, incertum quale, accipiens, exiit, respiciens in me-
moratae turris fastigia. Prominebat ab excelsa de fene-
stra speculator potans, & speciem praeiuit oculis obser-
uantis, magnam inclusam pugnatorum multitudinem,
quae paratis forte insidijs obuiaret. Introrsus ille rediit
ad reginam. Quem ubi vidit, praeueniens rogat, omnia
constent ex sententia, nec ne? Quo respondente, non
constare: & illi inclinans, susurravit in aurem, vidisse
se turrim armigerorum plenam. Et mox indignatione
concepta, consurgens versa in paruulorum matrem,
toruo ait vultu: Hac est illa fides, quam pollicita es?
Agam tibi, tuisq; in tempore gratias: & hac dicens, ab-
cessit. Dux foemina nesciens quid ageretur, moleste qui-
dem tulit indignatam sibi reginam: sed recreauit eam
abscessus vltro-neus. Quid casus conferre potest? Certè
hoc tum praestitit, quod nulla industria, nulla interim vis
praestitisset. Vbi postmodum intellexit regina machina-
tionem,

tionem, & suam per fortuitum, sed erroneum intuitum, liberationem, cautiùs sibi prospexit in reliquum, mit- tensq; quàm celerrimum nuncium, qui Henricum fili- um suum è Dania quàm primùm dissimulantissime re- uocaret, nè obsidis loco teneretur. Cernebat hæc omnia reuergere in apertum bellum.

CAPVT XXVIII.

BRrunsvici per hæc tempora inter clerum & pò- pulum, ab exili origine grauis est orta controuer- sia. Clericus reipublica seruus, beneficium impetrauit à summo pontifice in ecclesia maiori sancti Blasij: recla- mante capitulo, possessionem assequi non potuit. Urge- bant consulares cum populo, vt admitteretur: & cum non impetrarent, vim facere intentarunt. Capitulum, censuris comminatis, vim prohibebat. Populus appella- tionis repagulum obiecit censuris. Adhærebant populo quidam parochiales pastores & fratres mendicantes, forte exequutores, quos impetrans obtinuit: & illi ful- minabant censuras in capitulum, sed & illi apella- tionem obiecerunt. Ità graui perindè scandalo excita- to, factum est, vt indè clerus maioris ecclesia denun- tiaret excommunicatos cum populo consulares, diuina tamen continuantes: E diuerso fratres ipsi, & quidam pastores, denunciarent vicissim excommunicatos cano- nicos, cum & ipsi diuinis non abstinerent. Ea diu valuit in scandalum pusillorum varietas: quod necesse fuit, vbi vtrisque viluisse videbantur arma ecclesie. Inten- tare brachium laici cœperunt. Et cum suo capiti quisq; timeret, exière urbem maiores in clero, principibus & vicinis pontificibus, qui etiam iurisdictione funguntur in vrbe, Halberstadeni & Hildesemensi se coniunxe- runt. Vterque indè gladius distringitur: & in longum